

maatte være nogen som helst Tvivl hos en eller anden, maa den jo være hævet dels ved de Udtalelser, der faldt her ved 1ste Behandling, og dels ved dem, der nys faldt fra den højtærede Kultusminister, derefter kan der ikke være nogen som helst Tvivl om, at denne Hædersgave er livsvarig, det er Lovgivningsmagtens enstemmige Mening og enstemmige Opfattelse, saaledes forstaar jeg det. Jeg er derfor tilbøjelig til at fraraade Vedtagelsen af disse Ændringsforslag. Jeg synes, vi skulde være fri for at lade dette Lovforslag gaa fra det ene Ting til det andet, og at der i Grunden ikke skulde fremkomme anden Omtale af den afdøde Hædersmand end de varme Udtalelser, der ere faldne dels fra Tingenes Formænd og dels fra alle Sider i begge Ting. Derfor fraraader jeg de foreliggende Ændringsforslag.

Rottbøll: De foreliggende Ændringsforslag gaa jo ud paa nærmere at præcisere det, som i øvrigt baade Ministeriet og alle Partier i Rigsdagen have været enige om: at den Hæderspension, som man ønsker at give Niels Ryberg Finsens Enke i taknemmelig Erkendelse af, hvad han har været for vort Fædreland, bør og skal være livsvarig, og for saa vidt kunde det have sin Berettigelse. Men det forekommer ogsaa mig, ligesom den ærede sidste Taler, at naar man fra alle Sider, fra Regeringens Side, fra begge Tingenes Side og fra de forskellige Partiers Side i Tingene, har udtalt som sin Anskuelse, at som Forslaget er formuleret fra Regeringens Haand, opfatter man det, som om der derved gives en livsvarig Hæderspension til Finsens Enke, saa er det i og for sig overflødigt at føje dette Ord til. Jeg maa tilføje, at for mig er det ogsaa det mest tiltalende, at denne Sag gaar stille og rolig gennem Tingene uden at sendes frem og tilbage og give Anledning til alt for megen Tale. Jeg vil derfor tilraade mine Meningsfæller at stemme mod de foreliggende Ændringsforslag.

P. G. C. Jensen: Det erkendes jo af de ærede Talere, at de almindelige Pensionsregler er der ikke Spørgsmaal om, men naar det er Tilfældet, saa er der vel i det hele taget ikke Tale om Pension. Det er jo netop derfor, jeg har foreslaaet et andet Udtryk i Stedet for det, som kunde give Anledning til Tvivl. Fra alle Sider her i Salen er det nu udtalt, at Meningen er den, at Pensionen skal være livsvarig — det er udtalt af den højtærede

Minister, det er udtalt af Ordførerne for to Partier her i Salen, og det er ligeledes min Mening —, saa er der endnu kun det tilbage, at der i Folketinget ikke mig bekendt er talt et eneste Ord om, hvorvidt denne Gave skulde være livsvarig eller ikke — den ærede sidste Talers Ytring om, at dette skulde have været Tilfældet, beroede sikkert paa en Misforstaaelse, og der foreligger altsaa i Virkeligheden aldeles ingen Tilslutning til dette Punkt fra Folketingets Side. Desuagtet maa jeg erkende, at efter den Stilling, den højtærede Minister indtager til Folketinget, og ogsaa efter at Ordføreren for det Parti, som har Flertal i Folketinget, har udtalt sig paa samme Maade, saaledes at de mene, at Udtrykket skal forstaas paa den Maade, at Pensionen er livsvarig, finder jeg heller ikke nogen Anledning til at opholde Sagen længere. Jeg har for saa vidt opnaaet, hvad jeg vilde, nemlig en bestemt, klar og utvetydig Tilkendegivelse fra alle Sider af, at der her er Spørgsmaal om en livsvarig Ydelse. Om man saa vil kalde den, urigtigt, Pension eller, rigtigere, Gave, det mener jeg ikke, at jeg vil gøre til Genstand for Afstemning. Jeg skal derfor tage Ændringsforslagene tilbage.

Formanden: Ændringsforslagene ere tagne tilbage; hvis ingen ønsker at optage dem, ere de bortfaldne. (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold: (se Till. C. Sp. 1—2) og dets *Overgang til 3die Behandling vedtoges* uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Affattelse af § 3, 2det Stykke, i Lov om Pasningen af Dampkedler paa Landjorden af 1. April 1896.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1937 ff.).

Sagen sattes under Forhandling.

Carstensen: Formaålet med Loven om Pasningen af Dampkedler paa Landjorden, er jo, saa vidt det er muligt, at sikre os imod de farligste og mest øde-